

[Henning Dyremose]

Til hr. Peter Duetoft skal jeg sige: Vi er positive over for den lavere lejeværdi, vi er positive over for de lavere marginalskatter. Men det er altså forkert, når hr. Peter Duetoft hævder, at dette her er erhvervspositivt. Det medfører en erhvervsbelastning. Og jeg har tjekket i Økonomisk Reform for 1989; da var den samlede erhvervsbelastning en lettelse for erhvervslivet på 1,8 mia. kr.

Formanden:

Jeg skal lige for en ordens skyld sige, at når jeg tillader, at der tales i 5 minutter, er det, fordi det var en længere kort bemærkning. Men det er stadig væk principielt en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bligrav-Nielsen (RV):

Jamen hr. Henning Dyremose forholder sig ikke til, hvad der rent faktisk er situationen i dag.

Hr. Henning Dyremose sagde i sit første indlæg, at pengene fossede ud af kassen. Nu er det blevet til, at han nok tror, at det vil de komme til, og at han ikke har set, at regeringen har demonstreret en vilje til at gøre noget for, at den tænkte situation, der måtte opstå, ikke indtræffer. Så synes jeg, at hr. Henning Dyremose skulle genlæse regeringens tiltrædelsesdokument, »En ny start«, hvoraf det jo klart fremgår, at hovedlinierne, stabiliteten i den økonomiske politik, vil blive fastholdt.

Hr. Henning Dyremose skylder i øvrigt, hvis han mener, at der er behov for store, nye offentlige besparelser, at pege på: Hvad er det for store offentlige besparelser, hr. Henning Dyremose i dag mener han kan gennemføre, men som han ikke mente vi fortsat kunne gennemføre, da han selv var finansminister. For vi nåede jo dertil, at selv hr. Henning Dyremose erkendte, at vi var ved vejs ende med store nye offentlige nedskæringer.

Hr. Henning Dyremoses største problem i dag er, at en lang række af de aviser, der normalt støtter de borgerlige partier, også erhvervslederne, faktisk tror på, at udviklingen vender nu.

Jeg står her med et ikke tilfældigt, men, synes jeg, godt udvalg af klip. Jeg tror, at mange har læst de artikler, jeg nævner. Derfor kan jeg nøjes med overskrifterne.

I dag i Berlingske Tidende: »Stem ja til det gode!« For et par dage siden, jeg har desværre ikke fået datoen på her, i Jyllands-Posten: »Sikre tegn på bedre tider«. Her omtales i øvrigt både skattelettelserne og den stimulans, der udgår til beskæftigelsen fra en vis lempelse i den offentlige udgiftspolitik.

»Et stemningsskift giver håb« – Børsen. »Øget vækst på hjemmemarkedet« – Børsen, begge den 16. juni. »Behov for flere ansatte« – Børsen, også den 16. juni.

Endelig siger cheføkonom Anne E. Jensen fra Unibank i bladet, der udgives af arbejdsløshedskassen for selvstændige erhvervsdrivende, at det nu er umuligt at bevare pessimismen.

Alt sammen med baggrund i de udspil, der er præsenteret.

Til slut skal jeg blot sige, at jeg synes, det er godt, at hr. Ellemann-Jensen synes, at vi nu virkelig skal afdække, hvad der skete i dagene omkring regeringsskiftet.

Nu er min tid gået, jeg har derfor anledning til at tage en ny kort bemærkning. Jeg skal gerne følge op.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Økonomiministeren sagde, at hun i januar, mens hun endnu hed fru Jveled, ikke stak noget under stolen. Jamen så har hun stukket under stolen i december, for noget var der stukket under stolen.

For det, der rent faktisk skete, da man fik den dronningerunde, som man hele tiden havde sagt at man ville have, var, at meldingen var en anden end den, man var gået til valg på. Jeg tror, at alle med en smule hukommelse vil erindre, hvilken overraskelse det skabte.

Det er derfor, det er De Radikale, vi skælder ud for at have skiftet side. Og det er ikke ud fra snedige taktiske overvejelser, at CD og Kristeligt Folkeparti bliver skånet i den forbindelse. Det er, fordi de partier i den situation, der opstod, da De Radikale sørgede for, at der var et nyt flertal ved hjælp af SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, valgte at gå med.

Det, der er sket ved det, er jo desværre, at det borgerlige Danmark er blevet svækket. Vi fik det beskrevet af Socialdemokratiets ordfører, hr. Frank Jensen, tidligere, da han sagde: Jamen nu har vi jo fået en flertalsregering, der ikke behøver at lægge tingene ud til fri for-